

Neuvěřitelná povídka

Napsal uživatel Lydie Junková

Čtvrtek, 19 Červen 2008 11:10 - Aktualizováno Úterý, 24 Červen 2008 21:24

O namyšlené slepici. Moto : Kdo se vyvyšuje, bývá sesazen (zapomenutý autor)

To vám byla, žila na jakémisi malém dvorku s ostatními domácími zvířaty jedna strakatá slepice.. Společně spolu všichni pobíhali, skotačili a dováděli. Tak by to bylo také zůstalo, kdyby si jednoho dne strakatou slepičku nebyl zavolaal k sobě starý dědeček, který už nemohl, chudák, na nohy a tak si čítával v knihách. A v jedné z nich, takové nové, tlusté, se dočetl neuvěřitelnou věc, „Podívej se, milá slípko. Čeho jsem se tu dočetl, sám jsem nejdřív nevěřil vlastním očím.“ „A co tam stálo?“ zeptala se zvědavé strakatá slepice... „To je právě to“, odušil přemýšlivý dědeček, „bylo to něco tak neuvěřitelného, že jsem napsal dotaz několika odborníkům. A ti mi, považ, potvrdili, že je toskutečně pravda.“ „Ale co vlastně?“, dotazovala se zvědavě slepička. „Co? Že máš zajímavé předky.“ „Můj dědeček byl nějaký mocný panovník?“ „Kdyby panovník! Ale ty vlastně pocházíš z tyranosaurů nebo takové nějaké čeládky.“ Slepice zůstala jako opařená. „A to je dobře nebo špatně?“ zakdákala. „Nevím, zda tak, či tak, ale prostě máš nezvykle staré předky.. Jen se podívej!“ „Tady jsou na obrázku!“ Slepica zakdákala ještě hlasitěji, a když se podívala, ztuhla. „Co- co to je?“ zakoktala po chvíli. Odběhla na slámu a upustila vajíčko. „Ale není to nějaký omyl?“ „Pěkný omyl!“, rozhněval se dědeček. „Poslechni si, něco ti přečtu!“ Otevřel jednu knížku a četl s důrazem na každém slově: „Tyranosaurus a slepice příbuzní? Americkým vědcům se podařilo získat vzorek bílkovin. Ten se moc neliší od vzorku slepice, takže jsou blízce příbuzní. Je to velmi vzácný nález.“ Děda si odfrkl. „Dál už je to moc učené. Ale je to zkrátka další důkaz. Slepice, které kdákají v kurníku, jsou vlastně potomci Tyranosaura rexe. Podívej, tuhle je obrázek!“ Slepice se podívala a svalila se na zem. „Tahle obluda, že je...“ „Obluda neobluda, ale má se čím chlubit. Dokazuje to právě tuhle ten obrázek.“ Slepica se nakonec nadmula a odkráčela na dvorek. Když ukázala obrázek ostatním zvířátkům, nastala mela. Jedni se divili, ale jiní se jí posmívali. „No to se má čím vytahovat, s takovou obludou!“ Slepica schlípla a zalezla do kurníku. Místo pýchy dostavil se pocit hanby, jakéhosi ponížení. Kdo se vyvyšuje, bývá sesazen, neříkal to kdysi někdo? Nebo to bylo nevhodné přísloví? A co říkáte: jak by se lidé asi chlubil obrázky svých předků? Napište nám, co si o tom myslíte.